

Våren 2009 bränner det till ordentligt för Europeiska unionen. Ordföranden då kommer att heta Sverige.

Ska det kunna bli någon ytterligare utvidgning med nya medlemmar i EU, krävs åtminstone nya beslutsregler, kanske ett helt nytt författningsfördrag. Ska den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken utvecklas behövs också en ny fördragsöverenskommelse om ansvarsbefogenheter och samarbete mellan de ledande EU-organen rådet och kommissionen.

I bästa fall kommer arbetet på ett nytt fördrag igång nästa vår då Tyskland blir ordförande i europeiska rådet och förbundskansler Angela Merkel ska visa vad hon vill på riktigt. Om det som tyskar och fransmän antytt den senaste tiden, skulle kunna bli beslut om ett nytt förslag under det franska ordförandeskapet hösten 2008, hamnar frågan om en snabb ratificering på medlemsländernas bord under våren därpå.

Sannolikt kommer debatten att präglas av meningsmotsättningar och konflikter kring vilka stater som ska stå på tur till medlemskap. Medlemsförhandlingarna med Turkiet kan hamna i ett skarpt läge. Det kommer att ställas särskilda krav på ledarskap från ordföranden i europeiska rådet för att framtidsbesluten inte ska gå helt över styr.

Samtidigt når EU:s långsiktiga budgetperiod då halvtid. Enligt det kompromissbeslut om ny budget som fattades i december i fjol ska budgeten ses över efter halva tiden.

För första gången ska det då kunna bli en ordentlig diskussion om jordbrukspolitiken.

Det kommer att bli ett skarpt läge och förväntningarna är stora på Sverige att se till att det blir ordentliga reformer. (Det sägs exempelvis att Storbritannien till slut gick med på den senaste budgeten i vetskap om att meningsfränden Sverige skulle vara ordförande vid översynstillfället.)

Våren 2009 ska det också hållas val till Europaparlamentet och därefter ska en ny kommission väljas. Det är inte omöjligt att vi får ett Europaval som för många euopéer framstår som mer angeläget än de tidigare.

Våren 2009 kommer vidare en ny amerikansk president att besöka Europa och EU för första gången. Också Ryssland kommer att ha en ny president som EU ska förhålla sig till.

Det är ingen dålig dagordning som väntar 2009. Den svenska regering som ska sköta allt detta ska vi välja redan nu i september. Det är naturligtvis att kräva för mycket att frågorna om EU:s framtid skulle ta någon större plats i valrörelsen i en medlemsstat där medborgarnas intresse och engagemang för unionen är som svagast. Som senast framgått av de senaste dagarnas EU-toppmöte, finns ju inget större intresse för EU någon annan stans heller.

Men visst skulle det vara intressant att veta litet mer. Utrikesminister Jan Eliasson betonade EU i ett linjetal på Utrikespolitiska Institutet häromdagen. Men förmodligen har vi även med en fortsatt s-ledd regering en ny statsminister 2009. Hur det långsiktigt blir med Eliasson vet vi inte heller och den som verkligen kan EU i den nuvarande regeringen, statssekreterare Lars Danielsson, har fått ta semester.

Eventuella rödgröna statsråd från miljöpartiet och vänstern vill inte ens vara med i EU. På den borgerliga sidan förefaller den mest EU-engagerade utrikesministerkandidaten, moderaternas Gunilla Carlsson, ha fallit i onåd hos sin egen partiledning.

Någon fråga om EU:s framtid vill vi ändå höra i sommarens valdebatter.

ANDERS MELLBOURN

